

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1425/2019
30.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радослава Петровића, Веска Крстајића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милана Вуковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/19 – Кв По4 79/19 од 18.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2067/19 од 07.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.12.2019. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милана Вуковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/19 – Кв По4 79/19 од 18.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2067/19 од 07.11.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/19 – Кв По4 79/19 од 18.10.2019. године, потврђена је оптужница Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције КтоКо 122/19 од 24.09.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2067/19 од 07.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Милана Вуковића изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/19 – Кв По4 79/19 од 18.10.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Милан Вуковић, због повреде члана 332. став 1. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења у целини и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду или да преиначи првостепено решење и одлуку донету у поступку по

редовном правном леку и обустави поступак против окривљене јер нема довољно доказа за оправдану сумњу да је учинила кривично дело које је предмет оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене, навођењем као разлога за подношење захтева за заштиту законитости, повреду члана 332. став 1. тачка 2) ЗКП, формално означава повреду закона због које подношење захтева није дозвољено, док у образложењу захтева истиче да у оптужници није наведен опис дела из кога произилазе битна законска обележја кривичног дела које је окривљеној стављено на терет, при чему посебно указује на дефиницију појма новца као објекта радње предметног кривичног дела и у вези са тим истиче да у том смислу објекат радње кривичног дела које је предмет поступка није наведен у оптужници, као и да преносом средстава са жиро рачуна није вршено присвајање новца. Изнетим наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, бранилац окривљене указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене, истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења је дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да из чињеничног описа који је наведен у оптужном акту Вишег јавног тужиоца у Београду, произилазе сва битна обележја продуженог кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 94/16 страна 3. став 2.), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић